

Publicerad 2005-10-11 18:48 av Siarnia

Fångad i ett nät

Jag försöker att prata när jag öppnat min mun

Men när jag ser på dig blir jag alldeles stum.

Jag känner hur dina stränga ögon iakttar mig

Jag är fängslad i ett nät av lögner hos dig.

Jag försöker att bygga upp ett försvar

Men det rasar på bara några dar.

Min själ har äntligen vaknat

Nu vet jag vad jag alltid saknat.

Nu är det dags för mig att ta steget ut

Och jag vet att ingenting blir som förut.

Nu går jag och det du sagt jag glömmer

Och mina känslor jag för alltid gömmer.

Det är slut och jag är äntligen fri

Vi borde vetat att det aldrig kunde bli vi

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Siarnia med Poeter.se id #4674 innehar upphovsrätten